

W 40. rocznicę wyboru Jana Pawła II na Stolicę Piotrową

1. Piosenka: „Z tej ziemi”

2. Narrator:

Tak, z naszej polskiej ziemi 40 lat temu Bóg powołał na Stolicę Piotrową kardynała Karola Wojtyłę - naszego umiłowanego papieża – Jana Pawła II, dziś już świętego. W ten sposób 16 października 1978 r. spełniły się słowa narodowego wieszcza - Juliusza Słowackiego;
„Pośród niesnasek Pan Bóg uderza w ogromny dzwon.
Dla Słowiańskiego oto Papieża otworzył tron.(...)”

3. Wiersz : Na wybór Jana Pawła II (Anna Pogonowska)

Więc Duch Spiritus Sanctus
wskazał Polaka
On wie co to jest szatan
Był tam gdzie Dante
Zna targowiska sił
Zna sprzymierzeńców zdrady
Błuzniercze zbitki słów
Święte przymierza nieprawych
I wielkie królestwo nadziei
Wiary chorągiew szumiącą
I źdźbło miłości wschodzące
co wiosna po topieli.

4. Wiersz : „Pacierz Polski" Zbigniew Chałko –

Na Placu świętego Piotra, pustym o tej porze,
gdy już zgasły kolumny (kruche świece z wosku),
przyklęknął nowy Papież i szepnął: "mój Boże"
- po polsku.
I serce dzwonów zbudził i wzruszył kamienie,
gdy szeptał w obcej mowie dziełom mistrzów włoskich
codzienny, zwykły pacierz
zwykłych, prostych ludzi z podbeskidzkiej wioski.
I nagle podjęły te polskie pacierze kamienie z Koloseum
i zabrzmiało po polsku radosne "Te Deum".
A w Beskidzie Jezus frasobliwy radośnie zapłakał.
I przyjęły ten pacierz winnice w śpiewanie,

rozmodliły się rzeki, drgnęła skała głucha.
a Bóg... przerwał różaniec.
Tak się zasłuchał

5. Wiersz: Jan Paweł II (Jerzy Czarnota)

Przychodzę do was z daleka
Zostawiam wysokie Tatry
I katedrę wawelską
We mnie wiele umarło
Odpłynęło, abym mógł być
Tu gdzie Piotr
Razem z wami
Byłem Polakiem
Dziś jestem rzymianinem
Wyciągam rękę
Które znają pracę kamieniołomu
Ja słowiański papież
Jadłem chleb na kartki
I często klękałem na grobach
Rozstrzelanych braci
Teraz urosła moja parafia
Jeżdżę po całym świecie
Łamię się ze wszystkimi
Swoją homilią
Tak wiele światowego zła
Grzechu
Przemocy
Nienawiści
Zasłania Twarz Boga
Niech Zstąpi Duch Twój
I napełni ziemię
Tę ziemię
Gdzie człowieczy brat

6. Narrator:

Dla Jana Pawła II każdy był bratem. Modlił się za wszystkich i wszystkich prosił o modlitwę. My, młodzi, mieliśmy w Jego sercu szczególne miejsce. Szukał nas wszędzie i wszędzie zapraszał.

7. Piosenka: Szukałem was

8. Narrator.

Szukał nas i przypominał: „Moja droga młodzieży! To przez modlitwę Jezus prowadzi nas do swojego Ojca. W modlitwie Duch Święty przemienia nasze życie (...) W jedności z Chrystusem, w modlitwie, odkrywacie coraz pełniej potrzeby waszych braci i sióstr. Bardziej doceniacie ból i cierpienie. Przez modlitwę(...) zrozumiecie wiele spraw tego świata (...)”

9. Wiersz: List do Ojca Świętego” -Kamila Luberda

Ukochany Ojczy Świąty!

Całe Twe życie to nieustanna modlitwa.

Uczyłeś nas, jak iść przez życie przez cały swój pontyfikat.

Pokazałeś jakim trzeba być człowiekiem.

Nauczyłeś nas, jak trzeba postępować,

jak modlić się, by być blisko Boga.

Ciągle powtarzałeś: „Nie lękajcie się, gdy nęka was trwoga”.

Byłeś największym Pielgrzymem (...)

10. Wiersz : Papież pielgrzym – Piotr Rubik

Zdziwił się świat, że biskup Rzymu został największym pielgrzymem

Pomyślał papież - jak nie być nim?

Wszak w słowie pielgrzym jest Rzym.

Zdziwił się świat na takie słowa :

Otwórzcie drzwi Chrystusowi

Pomyślał Papież : słowo się rzekło

i... trzeba do ludzi wyjść przez te drzwi(...)

11. Narrator:

Święty Jan Paweł II był naprawdę niezwykły.

W młodości ciężko pracował.

Był poetą i aktorem.

Chodził w góry i jeździł na nartach

W czasie wakacji odprawiał msze przy ołtarzu zrobionym z kajaków.

Miał bardzo duże poczucie humoru

Jako pierwszy papież całował ziemię, do której przybywał

i przemawiał do wiernych w ich języku.

Beatyfikował osoby, które poznał za życia

Jako pierwszy ustanowił Światowe Dni Młodzieży.
wymyślał się z Watykanu
Poprosił o wybudowanie dla siebie basenu w Castel Gandolfo
Jako pierwszy korzystał z Internetu
i spotykał się z wyznawcami innych religii.

12 . Piosenka: Biały pasterzu

13. Narrator:

„Biały Pasterz” był orędownikiem pokoju i sumienia świata! Każde Jego słowo, gest, uśmiech wzbudzały ogromny entuzjizm. Ludzie kochali Go, bo był autentyczny, bo całym swoim życiem ukazywał Chrystusa. On - Apostoł modlitwy, Połaniec Ducha Świętego i największy misjonarz wielokrotnie powtarzał:

14. (...) Nie ma szczęścia, nie ma przyszłości człowieka i narodu bez miłości, tej miłości, która przebacza, choć nie zapomina, jest wrażliwa na niedolę innych, nie szuka swego, ale pragnie dobra dla drugich; miłości, która służy, zapomina o sobie i gotowa jest do wspaniałego dawania".

15. "(...) Miłość jest większa od sprawiedliwości. Miłość społeczna jest większa od sprawiedliwości społecznej. Jeżeli prawdą jest, że sprawiedliwość musi przygotować grunt dla miłości - to jeszcze głębszą prawdą jest, że tylko miłość może zabezpieczyć pełnię sprawiedliwości...".

16. „Wszechświat i człowiek w świecie stale zmierza do końca. Miłość jedna - nie zna końca. Zna tylko pełnię. Ta pełnia jest w Bogu".

17. Piosenka ‘Tłumy serc’ lub inna o Bogu

18. Narrator

Wszyscy słuchali pytań, które Papież stawiał:

"(...) Jaką miarą mierzyć człowieka?

Czy mierzyć go miarą sił fizycznych, którymi dysponuje?

Czy mierzyć go miarą zmysłów, które umożliwiają mu kontakt z zewnętrznym światem.?

Czy mierzyć go miarą - inteligencji, którą sprawdza się przez wielorakie testy czy egzaminy?...

Zrozumieli i powtórzyli za Nim:

.... człowieka trzeba mierzyć miarą "serca". Sercem!..

19. Narrator:

Miara serca jest nam szczególnie potrzebna dziś, w roku obchodów setnej rocznicy odzyskania przez Polskę Niepodległości.

Wróćmy więc do papieskiego rozumienia miłości Ojczyzny i wolności .

Niech te słowa wybrzmiały dziś z nową siłą i poruszą nasze serca.

20. (Wiersz Karola Wojtyły „O wolności”)

Wolność stale trzeba zdobywać,

nie można jej tylko posiadać.

Przychodzi jako dar, utrzymuje się poprzez zmagania (...)

Całym sobą płacisz za wolność (...)

21. Ojciec Święty wiedział, że wolność narodu, to duchowa wolność pojedynczego człowieka i siła wspólnoty zakotwiczonej w Bogu. Dlatego z wiarą i nadzieją wołał w czasie swojej pierwszej pielgrzymki do Polski, w 1979 r. w Warszawie, Na Placu Zwycięstwa : „ Niech zstąpi Duch Twój i odnowi ziemię, tę ziemię”. Te słowa bardzo szybko zmieniły bieg wydarzeń w Polsce i na całym świecie.

22. Wiersz

Zdziwił się świat, zdziwił się srodze –

Papież w rzymskiej synagodze

Pomyślał Papież - dziwisz się teraz -

zapytaj Jurka Klugera

Zdziwił się świat ludzkiej oprawie

-- Papież na placu w Warszawie

Tylko Duch Święty nie zdziwił się nic

Wstąpił i zmienił oblicze ziemi.

23. Wiersz 8: Fragment piosenki „ Bóg dał czas”

Bóg dał czas na nadzieję

Czas na siew i czas na żniwo

Czas na taniec na śpiew

I na ciszę w Kościołach widnych

Bóg dał czas żeby kochać

Żeby domy budować na skale

Oto droga by iść

Co dzień dalej i dalej (...)

24. Wiersz 8a (cd.piosenki)

Kiedy Pan przyjdzie sędzić
Nasze serca i naszą marność
Damy kłosa, a On
Spali plewy, oddzieli ziarno

Będzie sędzić z miłości
Tej najprostszej i tej niełatwej
Sędzić tylko z miłości
To aż nad to, aż nad to.

25. Narrator:

Święty Jan Paweł II był Mistrzem w przekazywaniu trudnej nauki za pomocą prostych słów. Oto kilka przykładów.

„Człowiek nie przestaje być wielki nawet w swojej słabości”.

"To nie tyle Bóg odrzuca człowieka, ile człowiek odrzuca Boga".

"Usunięcie Boga ze świata było grzechem przeciw człowiekowi".

"Bez Chrystusa trudno zrozumieć człowieka".

„Tylko Bóg może człowieka zbawić”

"Ewangelia nie jest obietnicą łatwych sukcesów, będzie się ona zawsze i wszędzie potykać o sprzeciw człowieka".

26. Wiersz (autor nieznany):

Ojcze Święty – jam nie święty.
Grzechów mam przeróżnych sporo.
Nawet nie wiem skąd się biorą.
Gdy się grzechów sporo zbierze
Patrzę na twą fotografię
i chcę się poprawić szczerze
Lecz, że nie mam Twej dobroci
Wnet zaczynam znowu psocić
I znów Cię na zdjęciu widzę.
Przykro mi i znów się wstydzę
Postanawiam się poprawić .
Wierzę, że się za mną wstawisz...
Ty się modlić umiesz lepiej
A ja... szybki pacierz klepię.

27. Piosenka : Poza czas

28. Wiersz: Jan Paweł II (Karolina Wojtyła)

TO ON

To On nas uczył jak kochać ojczyznę
Pamiętać o historii i o patriotyzmie
Nie podcinać korzeni z których- śmy wyrosli
Pamiętać jaka cena jest niepodległości

To ON

Ojciec Święty niedościgłym wzorem
Był dla nas w tej mierze
Tak w ukochaniu ojczyzny
Jak w gorącej wierze
W miłowaniu bliźniego, w wielkim miłosierdziu
W prawdziwym człowieczeństwie, którego był twierdzą (...)

29. Wiersz: Ojciec” (Ks. Tomasz Opaliński)

Dopóki mogłeś jechałeś wszędzie,
gdzie ktoś potrzebował
ojcowskiej troski
pouczenia
pocieszenia
Gdy umierałeś
Twoje dzieci
stanęły u wezglowia
by Cię otulić modlitwą.
Na placu
prawie stutysięczny tłum
szeptał słowa Różańca
Modliły się kościoły,
cerkwie, meczety, synagogi,
rozgłośnie radiowe i telewizyjne,
gazety i ulice,
kibice i piłkarze na stadionie
Po przerwany meczu najdalsi ludzie
zobaczyli nagle
jak byłeś im bliski
Ojcie świata.

30. Narrator. Straciliśmy największego człowieka naszych czasów, być może największego Papieża, największego Polaka ale przecież zyskaliśmy Wielkiego Orędownika przed Bogiem. Wierzymy, że święty Jan Paweł II z wysokości nieba patrzy dziś na nas. Błogosławi nam i naszej Ojczyźnie. Przypomina każdemu z nas....

31. Wiersz : (Jan Paweł II „Tryptyk Rzymski”)

Zatoka lasu zstępuje
w rytmie górskich potoków...
Jeśli chcesz znaleźć źródło,
musisz iść do góry, pod prąd.
Przedzierać się, szukać, nie ustępować,
wiesz, że ono musi tu gdzieś być –

32. Narrator:

Ojcze święty, nie ustępujemy. Razem z Tobą w roku obchodów setnej rocznicy odzyskania Niepodległości podążamy ku źródłu.

Cieszymy się, że Twoją wielkość uznała także Rosja – jedyne państwo, do którego nie miałeś prawa wstępu. I tam, 14 października 2011r. w Moskwie, na dziedzińcu Wszechrosyjskiej Państwowej Biblioteki Literatury Obcej stanął Twój pomnik.

33. Piosenka: „Choć dobry Bóg już wezwał Cię”

34. Wiersz (Krzysztof Seweryn Wroński „Ojcze Święty”)

Ojcze Święty
Janie Pawle II
Jeśli miłość do Ciebie, to bezgraniczna,
Jeśli pamięć o Tobie, to na zawsze,
A jeśli wiara,
To taka jak Twoja:
Zdolna góry przenosić
Ludzi jednoczyć
Zmienić oblicze ziemi.

35. Wiersz Ojcu świętemu (Damian)

* * *W chwili gdy odszedłeś
Świat zmienił swe oblicze,
Zawsze na ciebie liczyłem
I nadal liczę,

Byłeś mi nauczycielem,
Aniołem Stróżem i przyjacielem,
Z twej dobroci czerpałem tak wiele...
A teraz gdy Ty nasz Świat opuściłeś...
Nie wiem co powiedzieć...
Zawsze "pamiętaj" mówiłeś...
Więc i ja to powiem o Tobie...
"Pamiętam"
i to co zostawiłeś, czego nauczyłeś,
Przekażę kolejnej osobie...

36. Narrator:

Myślę, że pierwszym krokiem na drodze dawania świadectwa o wielkości i świętości Jana Pawła II może być dzisiejszy wspólny śpiew „Barki”, ukochanej piosenki świętego Papieża.

Niech ona skieruje nasz wzrok ku papieskiemu nauczaniu i pozwoli wypłynąć na głębie.

37. Piosenka: „Barka” (może tylko ostatnia zwrotka?)

Pan kiedyś stanął nad brzegiem,
Szukał ludzi gotowych pójść za Nim;
By łowić serca
Słów Bożych prawdą.

Ref.: O Panie, to Ty na mnie spojrzaleś
Twoje usta dziś wyrzekły me imię.
Swoją barkę pozostawiam na brzegu
Razem z Tobą nowy zacznę dziś łów.

2. Jestem ubogim człowiekiem,
Moim skarbem są ręce gotowe
Do pracy z Tobą
I czyste serce.

Ref.: O Panie, to Ty na mnie spojrzaleś

3. Ty, potrzebujesz mych dłoni,
Mego serca młodego zapalem
Mych kropli potu
I samotności.

Ref.: O Panie, to Ty na mnie spojrzaleś

**4. Dziś wypłyniemy już razem
Łowić serca na morzach dusz ludzkich**

**Twej prawdy siecią
I słowem życia.**

Ref.: O Panie, to Ty na mnie spojrzales

Opracowała Regina Ziarko - Podlaska